



Salimatu

# Salimatu - en ung mor

TEKST: DORTHE NIELSEN · FOTO: WILLIAM VEST-LILLESØE

”Jeg er meget glad for hende,” siger Salimatu og smiler. Den lille pige fægter med de små buttede arme og kigger opmærksomt på sine omgivelser. ”Hun er næsten 7 måneder, og hun hedder Mariatu Fanta Sesay.”

Der var ellers ikke megen glæde at spore, dengang hun og hendes mor opdagede, at hun var gravid. ”Jeg følte stor skam,” siger hun stille og ser ned i jorden. ”Jeg blev inde og gik ikke i skole. Jeg var også bange for, hvad min far ville sige.” Salimatu var dengang 16 år og havde mødt Abubakar på vej til skole. Han var 17 år og i lære som chauffør. De bor tæt på hinanden. Salimatu fortæller, at det var første gang, hun var sammen med en dreng.

I Sierra Leone bliver det betragtet som en stor skam for familien og familiens navn, hvis en pige bliver gravid uden at være gift. Det er ikke ualmindeligt, at pigerne bliver smidt ud hjemmefra.

## Salimatu måtte flytte

Salimatu og hendes familie bor i Grey Bush, som er et af Free-towns fattige kvarterer. Her bor hun sammen med sin mor Yenoh, sin far og sine søskende. Hun har fire søstre og to brødre, men de to ældste søskende bor ikke hjemme mere. Grey Bush ligger højt. Fra Salimatus hus kan man se ud over byen ned mod vandet. Bliktagene glimter i solen, og vasketøjet blafre. Luften er varm og fugtig. Der er ikke elektricitet og vand i husene, som er små og bygget af ler og blik. Når det ikke regner, opholder folk sig udendørs. Lugten af mad og røg fra små bål blander sig med osen fra motorcykler.

Det var her i huset, at Salimatu lukkede sig inde, så ingen skulle opdage, at hun var gravid. Det kunne ikke skjules i det lange løb, og hendes mor Yenoh traf en vigtig beslutning. "Min mor tog mig med hen til min tante," fortæller Salimatu og peger op mod de grønne bjerge, hvor tantens hus ligger. "Her boede jeg, indtil jeg skulle føde. Jeg var ked af det," siger hun stille. "Men min tante og min mor hjalp mig meget. Min mor sagde til mig, at jeg skulle passe på mig selv og være rolig." En gang om måneden tog Salimatu ind på sundhedsklinikken og blev undersøgt.

### Hvad skal der ske?

"Det var en meget svær tid," fortæller Yenoh. "Min mand var vred, og vi følte stor skam på familiens vegne. Men hvad kan en mor gøre andet end at hjælpe sin datter?" tilføjer hun, mens tårerne triller ned ad kinderne.

Mens Salimatu boede hos sin tante, var der mange forskellige mennesker, som mødtes for at finde ud af, hvad der skulle ske med hende. Der var selvfølgelig hendes far og mor. Men også hendes bedsteforældre, områdets ældste (som har meget at

Salimatu får hjælp fra sin familie til at klare både skolen og sin datter.



Yenoh Mansaray, Salimatus mor, er 39 år og har født seks børn. Hun har ikke selv gået i skole.

skulle have sagt) og lederen af den lokale sundhedsklinik var med. Og så ikke mindst forældrene til Abubakar, som på deres søns vegne tog ansvar for det, som var sket.

Resultatet blev, at Salimatus far besluttede at tilgive sin datter. Hun skulle fortsætte med at gå i skole og arbejde hårdt for at få en god eksamen. Abubakars forældre forpligtede sig til at betale for Salimatus skolegang og bøger.

### De stærke kvinder

"Jeg fødte Mariatu på hospitalet, og det gik godt." Salimatu uddyber det ikke yderligere. "Og nu bor jeg her igen," tilføjer hun med et smil.

"Jeg er startet i skolen, og det er jeg rigtig glad for," fortsætter hun. "Jeg passer selv Mariatu, men min mor og mine søstre hjælper mig." De kigger på hinanden med glade øjne, søstre og deres mor. De holder sammen, ingen tvivl om det.

Salimatu sidder med datteren på skødet ude foran det lille hus. Hun kigger ud mod den disede horisont, mens hun eftertænksomt aer pigens små fødder. Måske tænker hun på, hvad fremtiden vil bringe. "Jeg skal gå to år mere i skole," siger hun pludselig. "Måske kan jeg bagefter få en uddannelse." Hun tøver lidt, inden hun fortsætter. "I tv så jeg et program om kvinder, der forsvarede folk. De talte om menneskerettigheder. Det lød rigtig spændende."

Hun rejser sig og rækker Mariatu til sin mor. Det er tid til at skifte til skoleuniformen og komme af sted.

Salimatu vil gerne have en uddannelse. Hun håber, det kan lade sig gøre, selv om hun har fået et barn.



[heleverdeniskole.dk/salimatu](https://heleverdeniskole.dk/salimatu)

